

Publicerad 2011-02-01 00:28 av wellness tina

tack poeter

att i styrka och kvälvningar kring att ständigt kämpa och alltid vara stark alltid vara ensam i det stora hela djupet som berör när natten slår in i att alltid fälla en tår kring de förflutna och ändå veta att älta bör man sluta med och alla andra förkastliga tankar som påvärkar själen som så skör som den faktiskt är och inte fan är man alltid starkast ensam eller behövd heller för den delen av andra sidan myntet i hopp om att någon hör mina tysta skrik under mina timmar som bromsat ner eller faktiskt stannat i all stress då pulsen ökar och egentligen saknar jag passion och beröring eller du poet som analyserande väcket intresset tycker att sällskap eller kanske bara en trygg mans varma axel att luta mitt tunga huvud emot bör hjälpa och att ni finns under min blund känns som en styrka i sig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren wellness tina med Poeter.se id #23009 innehar upphovsrätten